

KÉTELY (ISTEN NÉLKÜL)

Kispál Csilla

Kétely (Isten nélkül)

Lóg a semmin egy mondat.
Önmagában dalol.
S közben a légtüres térben
kallódik valahol.

Jár a lé a húsban.
Körbe-körbe forog.
Lökődnek ki a végtelenbe
a céltalan sorok.

Minden jön valahonnan
s megy valahová.
Ahogy megszületik,
majd úgy válik porrá.

Önmagát ismétli
az értelmetlen világ.
Egymáshoz adódnak
a véletlen hibák.

Oktalan, céltalan,
értelmetlen lebegés,
Órjítóen bugyuta,
langyos, léha létezés.

Testem börtönében
fellázad a lelke.
Válaszért kiált
az idegörlő csendben.

Őrültkaleidoszkópban
kavargó részek
között keresem megszállottan én
a nagy Egésztest.

Meggyötörtén, összetörtén
zuhanok padlóra:
az ördögi körforgásból
nem kerülök ki soha?

S kimondom ekkor
a legszentebb Nevet.
Válaszul szívemet
betölti Szellemed.

Forrás: www.keresztenydalok.hu